

MAGYAROK

Gyarmatosításügyön elcsúszott reggelek,
Rosszízű teák, fagyos illat, nagy sohajtások,
Átkozott vaníliák a konyhapolcon,
Megoldáskészleteink bontatlan dobozain százéves nyáripör.

Mintha sötét fenyő ülne az ágyon,
S nem akarná, hogy új irányt találjunk,
Tűlevéllel szórja be otthonunkat – elmaszatolja,
Meddig a konyhakő s hol kezdődik a sztyeppe.

Pillanatokra, most, hogy vad porfelhők között
Lakosság vándorol innen oda át, mintha
Érthető volna a táj fogalma az úrból s hogy
Mért történt minden: talán túlléphetünk –

De mintha örök fenyő ülne az ágyon,
Mérgező vaníliájú reggelek várnak mindig
A lucskos árterek, a feltöresre váró hosszú mezők,
A tejjel-mézszel folyó Kánaán helyett.

DUNÁNTÚL ÖSSZES

Dunántúl összes nyúge, hogy Európa tenyere,
Amit kinyújtattak egy keleti, sztyeppés ügy fele
A hatodik választófejedelemmel, mert neki volt kiosztva,
S a hatodik választófejedelem lenézi-húzza-tolja,
A sztyeppés ügy meg azt, ami Európa benne,
Ahol éri, rabolja-gyűjtogatja.

